

Genom lag 27/5 1898 fick förordningen om kommunalstyrelse på landet och i stad ett tillägg om municipalsamhälle, som började att gälla 1900. Municipalsamhället var en del av en landskommun eller intill varandra liggande kommuner där på grund av tätbebyggelse Kunglig Maj:t föreskrevit att man skulle tillämpa stadsstadgorna, d.v.s. 1868 års ordningsstadga, 1874 års brandstadga, 1874 års byggnadsstadga och 1874 års hälsovårdsföreskrifter samt 1907 års stadsplanelag.

Municipalsamhället utgjorde inte egen kommun men styrde sig ändå självt i många avseenden genom municipalstämman (samhällen med över 1 500 invånare hade municipalfullmäktige) som beslutande organ och municipalnämnden som verkställande organ. Municipalsamhället hade rätt att ta ut skatt, invånarna i ett municipalsamhälle betalade därför både municipalskatt och kommunalskatt. Municipalsamhället var en egen kommun endast i tillämpningen av stadsstadgorna och i finansieringen av dessa. I övrigt tillhörde invånarna sina landskommuner och hade samma rättigheter och skyldigheter som de övriga kommuninvånarna i till exempel ärenden som rörde folkskola och fattigvård. I samband med kommunreformen 1970 försvann begreppet municipalsamhälle, köping och landskommun och ersattes av kommun.

Arlövs municipalsamhälle upphörde med utgången av 1958, men redan 1908 hade man diskuterat inkorporering med Malmö stad. Under 1930- och 40-talen blev problemen alltmer akuta då man ansåg att Arlov inte kunde utvecklas som samhälle då dels ytan var för liten på grund av all bebyggelse, dels att samhället inte längre kunde bära kostnader för bland annat vatten, avlopp och gator. Förvaltningsgöromålen hade blivit alltmer omfattande och åtgärder måste vidtas för att man skulle kunna hantera administrationen på ett tillfredställande sätt. Dessutom saknades förvaltningsbyggnader för fullmäktige och nämnder, politiker och tjänstemän förvarade handlingar i hemmet. Överlantmätare Torsten Thorselius fick slutligen i uppdrag 1945-09-11 att göra den av Kammarkollegiet efterfrågade utredningen. Hans förslag pekade mot en inkorporering med Malmö stad, men motståndet mot detta var utbrett både bland politiker och allmänhet, eftersom man var tveksam till om det verkligen var till Arlövs fördel. I stället tänkte man sig att bilda en ny primärkommun av Arlov, men innan beslut kunde fattas ansåg man att en ny regionplan skulle fastställas av länsstyrelsen. 1952-12-16, § 32, beslutade municipalfullmäktige att man skulle förhandla med Burlövs kommun, Åkarps municipalsamhälle och Staffanstorps kommun (avseende delar av Åkarps municipalsamhälle) för att nå enighet beträffande ett lämpligt förslag till samhällsbildning. En viss arrogans mot Åkarps municipalsamhälle kunde urskiljas då man menade att Åkarpsborna nu insett att de inte längre kunde vara själva. Förslaget man slutligen enades om var att slopa municipalsamhällena, eftersom man då bland annat kunde få statsbidrag till polisväsendet.

1957-10-22, § 40, beslutade municipalfullmäktige att anta förslaget i ett PM från länsstyrelsen. Kommunindelningarna i Malmö-Lund-regionen var problematiska och det pågick en planläggning på länsstyrelsen, men länsstyrelsen föreslog ändå att municipalsamhällena skulle upplösas och övergå till Burlövs kommun, som eventuellt kunde ombildas till köping. Den del av Åkarps municipalsamhälle som fanns inom Tottarps socken skulle i kommunalt, kyrkligt och administrativt hänseende överflyttas till Burlövs socken från och med 1959-01-01. Municipalsamhällena skulle upplösas och Burlövs kommun överta municipalsamhällenas alla tillgångar samt skulder och övriga förbindelser. Det som var föreskrivet i municipalsamhällenas stadgar skulle i fortsättningen gälla även i Burlövs kommun.

Arkivet ordnades och förtecknades i september 2011 av arkivarie Helena Sjölin.

Källor:

- Losman, Beata, Förvaltningshistorik, NAD, 2005
- Arlövs municipalfullmäktige, A 1:1-3
- Arlövs municipalnämnds arkiv, F:2